

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18680/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, кога заступа пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1951/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1951/22 од 15.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1951/22 од 15.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 213/21 од 28.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то катастарску парцелу број .../... КО ..., површине 00.00.61 ха, уписану у лист непокретности број ... КО ..., на којој је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу од 08.01.2021. године, по цени од 1000,00 динара/м², што за површину ове парцеле износи 61.000,00 динара, као и новчана накнада за тржишну вредност припадака на предметној парцели – ручне пумпе за воду у износу од 7.000,00 динара, што укупно износи 68.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу на име новчане накнаде за експроприсано земљиште износ од 68.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одређена је новчана накнада за засаде биљне културе на експроприсаној парцели предлагача у износу од 5.165,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу на име новчане накнаде за биљне културе на експроприсаној парцели износ од 5.165,00 динара са законском затезном каматом од 28.04.2022. године до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 1951/22 од 15.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште са припатком (ручном пумпом) и за биљне културе на земљишту и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу накнаду за преузето грађевинско земљиште, утврђену из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке. Ово због тога што је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене државног пута као планског документа.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни касациони суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 29.10.2021. године и вредност предмета спора је 73.165,00 динара, што је очигледно испод ревизијског цензуса прописаног чланом 403. став 3. ЗПП.

Како вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, то ревизија противника предлагача није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић